

УДК 687.016

Алла ОСАДЧА

УДОСКОНАЛЕННЯ ДИЗАЙН-ПРОЕКТУВАННЯ ОДЯГУ

Аналізуються окремі перспективні напрями вдосконалення дизайн-проекткування одягу в Україні та в світі. Окреслені деякі особливості розвитку сучасного дизайну одягу. Вказані основні напрями у дизайні одягу. Обґрунтований зв'язок дизайну одягу з його проектуванням. Відзначено, що вдосконалення дизайн-проекткування одягу пов'язане з мистецько-естетичним стилем і напрямом постмодернізму. Вказано, що важливими напрямками вдосконалення дизайну одягу є використання етнічної, екологічної та футуристичної тематик у його проектуванні. Розглянуті особливості дизайн-проекткування одягу, що трансформується. Запропоновані принципи, на які має орієнтуватися освіта фахівців у сфері дизайн-проекткування одягу.

Ключові слова: дизайн, дизайн-проекткування, одяг, форма, мистецтво, постмодернізм, еко-дизайн, етнічність, моделювання, конструювання, колекції, технології, інновації, трансформації, аксесуари, удосконалення.

© А. ОСАДЧА, 2018

ISSN 1028-5091. Народознавчі зошити. № 3 (141), 2018

Дизайн-проекткування одягу є не лише актуальним прикладним завданням, яке знаходиться на стику технологічного та мистецького компонентів створення одягу для сучасної людини. Зазначене питання є важливим і для наукового аналізу, особливо у контексті вироблення відповідного методологічного дослідницького інструментарію відносно дизайну проектування одягу, а також його основних перспектив удосконалення у безпосередньому взаємозв'язку з розвитком індустрії моди [7, с. 40].

Результати вивчення перспектив поліпшення дизайн-проекткування одягу представляють значний практичний інтерес в умовах функціонування експериментальних дизайн-лабораторій, а також у ході розробки колекцій одягу в дизайн-студіях і будинках моди. Крім того, актуальним є використання відповідних наукових напрацювань у ході підготовки майбутніх дизайнерів у вищих навчальних закладах.

Ця дослідницька проблема має зв'язок із важливими науковими та практичними завданнями таких наукових дисциплін, як дизайно- й мистецтвознавство, естетика, а також іміджологія. Розвиток власне дизайн-проекткування одягу потребує використання системи як художньо-проектних, так і конструктивно-технологічних знань.

Серед останніх за часом (2013—2017 рр.) вітчизняних наукових розвідок стосовно дизайн-проекткування одягу слід виокремити праці (у т. ч. дисертаційні) й публікації Т. Агапової [1], І. Гардабхадзе [2], О. Захаркевич [5], О. Єжової [3], В. Залкінд [4], Н. Король [9], Н. Кудрявцевої [10], С. Кулешової [11], А. Мощенко [14], Н. Остапенко [15], К. Пашкевич [16], Г. Ріпки [17], А. Славінської [20].

Мета нашої статті — окреслення деяких перспективних засад удосконалення дизайн-проекткування одягу.

Проблематика розвитку українського дизайну багатогранна та всеосяжна, саме тому наукові розвідки цієї тематики мають широкі межі. Дослідники розглядають мистецтвознавчі, філософські, технічні, освітні та багато інших аспектів, пов'язаних з дизайном. Незважаючи на те, що на сьогодні здобуток вітчизняного дизайнознавства є досить вагомим, стрімкий розвиток цієї сфери мистецтва в розвинутих країнах актуалізує потребу нових досліджень проблематики розвитку сучасного дизайну в різних сферах матеріальної культури.

Звертаючи погляд в майбутнє українського дизайну, відмічаємо, що кілька десятиліть тому назад

Приклад дизайну одягу «від-кутюр» (матеріали сайту <https://wiki.wildberries.ru>)

кінцевою метою дизайнерів було лише створення конструкції та зовнішнього вигляду окремої речі. Сьогодні ж вони повинні постійно пропонувати нові екологічні та філософські цінності, бачення еволюції цивілізації, а не лише модні стильові тенденції. Гострішою стає потреба переходу вітчизняного дизайну на новий рівень.

Сьогодні дизайн можна визначити як мистецтво компоновання, стилізації та декорування речей в розрізі естетичної проблематики. Універсальність цього явища дозволяє швидко та ефективно «вербувати» його в проблемне коло глобалізації міжнародного середовища, з чіткою фіксацією зміни в дизайні в епоху глобалізації. В цьому контексті точне визначення дизайну дає П. Ренд: «Дизайн — це більше, ніж просто упорядкування та компоновання візуального матеріалу. Дизайн — це привнесення цінностей та змістів, освіта, спрощення, роз'яснення, перетворення, облагороджування, перебільшення, переконання...» [18, с. 14].

Велике значення приділяється дизайну в ході проектування одягу. Дизайнер, спираючись на інформацію про асортимент, споживачів, функції, матеріал та технології одягу вживає заходів з розробки форми як концепту. Таким чином обґрунтовується і формується дизайн-концепція одягу [6, с. 191]. За цих обставин упродовж останніх десятиліть були історично засновані такі основні напрями у дизайні

одягу як «від-кутюр», «прет-а-порте», а також для масового виготовлення.

Сам термін «проектування» відносно одягу може трактуватися як специфічна діяльність, результатом якої є науково-теоретично та практично обґрунтоване створення колекції одягу, наприклад серії костюмів [12, с. 69]. Зв'язок між роботою дизайнера й проектуванням одягу є безпосереднім, оскільки розробник дизайну власне й займається проектуванням, тобто збирає, систематизує й аналізує матеріали, в яких міститься інформація про одяг визначеного періоду й за певним напрямком, стилем, призначенням. У результаті такої діяльності з'являється прообраз, прототип колекції одягу, формуються її базові композиційно-конструктивні й технологічні специфічні риси [12, с. 70].

На думку сучасних вітчизняних дослідників [5; 10; 11], перспективні трансформації дизайну одягу пов'язані зі змінами у категорії «форма». Зокрема відзначається, що нарівні з базовою і типовою формою з'явилися й інші види, зокрема представлені біонічною, етно- й арт-формою. Вказане, зокрема, пов'язано з розвитком багатьох типів дизайн-діяльності, у т. ч. у сфері проектування одягу.

У найбільш загальній формі вдосконалення дизайн-проектування одягу пов'язано зі мистецько-естетичним стилем і напрямом постмодернізму. Складовими постмодерного підходу до дизайну про-

ектування є цілеспрямована орієнтація на еkleктику (сполучення класичного з авангардним, елітарного з масовим), мозаїчність, пародію, а також розмаїття, тобто поліцентризм. Зазначене позначилося на дизайні одягу в такий спосіб: проектування диференціювалося та індивідуалізувалося, стаючи орієнтованим не тільки на обрані групи споживачів, а навіть на конкретних індивідуумів-замовників.

Постмодерний (чи постмодерністський) дизайн одягу може передбачати такі елементи чи формотворчі прийоми: комбінаторні вставки, трансформації із простого в складне, а також усередині форми, перетворення однієї форми в іншу, кінетизм форми, інверсія, модульність, зборки, розрив тощо [6, с. 193].

Іншим вектором творчої еволюції дизайну проектування одягу наразі слід вважати розкриття етнічності, тобто національного культурного колориту. Це, зокрема, передбачає, встановлення у дизайні одягу зв'язків між сучасними модними трендами (що зароджуються, як правило, на Заході), етнічними культурами та естетичними канонами попередніх епох. Стосовно України це може виражатися у формі використання під час дизайну проектування одягу національної символіки, барв і композицій.

Важливим напрямом удосконалення дизайну одягу є використання «зеленої», тобто екологічної тематики у його проектуванні. Зазначений тренд у повній мірі відповідає очікуванням споживачів, у т. ч. в Україні, які займають активну громадянську позицію і виступають проти забруднення навколишнього середовища. Вітчизняними науковцями встановлено, що різноманітні форми біооб'єктів можуть досить вдало виступати прототипами для формування сучасних колекцій жіночого одягу. При цьому найбільш запитаними серед цільових груп споживачів є прямий і трапецієподібний силуети [14, с. 223]. Причиною саме таких перспективних дизайнерських рішень є те, що вони відповідають лініям членування вихідної форми біонічного аналогу. Така відповідність пропорціям людського тіла сприяє створенню естетичної й гармонійної форми костюму, в якій поєднання динамічності й екологічності відповідає вимогам до конфекціювання матеріалів. Особливо зазначене виявляється при проектуванні одягу весняно-літнього асортименту [14, с. 223].

«Зелений» («environmental») дизайн передбачає створення продукції, сумісної з навколишнім

середовищем, зниження та повне усунення негативного впливу на природу за допомогою використання альтернативних ресурсів та енергії, а також нетоксичних матеріалів. В ідеалі подібний дизайн, зокрема у сфері проектування одягу, повинен відповідати принципу екології «3R»: reduce — reuse — recycle (скорочувати, повторно використовувати, переробляти) [24].

Із екологічною тематикою дизайну безпосередньо пов'язане й проектування екологічно чистого одягу. Екологічний пошив у дизайні одягу існує вельми давно і в основному був пов'язаний із етнічними традиціями. Зокрема, більша частина народних костюмів спроектована у подібний спосіб, зокрема сорочки, кімоно, сарі, хітони.

Серед новітніх дизайнерів одягу ідеї етнічності й екологічності активно використовують Maison Martin Margiela, Yeohlee Teng, Timo Rissanen, Holly Mcquillan, Tara St James. Крім того, наразі активно проводяться різноманітні виставки, присвячені ноу-хоу екологічного дизайн-проекткування одягу. Однією з них є «YIELD: Making fashion without making waste», що на постійній основі проводиться у Нью-Йорку [21, р. 129].

Ефективний шлях до екологізації вітчизняного дизайну одягу (а з ним і його промислового виробництва) полягає у застосуванні біонічного підходу. Вивчення гармонічної структури та форм живої природи дає великий матеріал по проблемах екодизайну та допомагає знаходити вдалі рішення. Біоніка — це один із найбільш перспективних напрямків сучасного екодизайну одягу, адже він створює для предметно-просторового середовища практично необмежені можливості. У нашому повсякденні біоніка зустрічається все частіше, і ще довго буде відігравати значну роль, оскільки природна досконала краса та лаконічність є результатом довготривалого розвитку. Перші кроки назустріч українському екодизайну вже зроблені, наприклад у Львові в 2016 р. була проведена інтерактивна виставка «Переосмислення: вчимося у природи», на якій кожен розділ представляв одну зі стихій, доповнений прикладами з біоніки [23].

Як свідчать міжнародні модні тенденції, вагомою перспективною сферою нового дизайну одягу може стати футуризм, який виявляється у підкресленому технологізмі. Це, зокрема, передбачає об'ємно-просторове і технічне моделювання, пло-

Фото з виставки «YIELD: Making fashion without making waste» (матеріали сайту виставки <https://hollymcquillan.com/design-practice/yield-making-fashion-without-making-waste/>)

щинне конструювання, фактурне кольорово-графічне заповнення. Крім того, до «технологічності» у дизайні можна віднести структурування форми за геометричним видом і масою, композиційними елементами ритм-метр, а також варіативністю функціонально-декоративних, конструктивно-декоративних і функціонально-конструктивних елементів [2, с. 120].

Звичайно, що перспективні аспекти проектування одягу пов'язані із сучасними технологіями та інноваціями, у т. ч. в матеріалах одягу, зокрема текстильними нанотехнологіями, формоутворенням за допомогою волого-теплової обробки, мультисенсор-

ним дизайном, комбінуванням готових технологічних засобів й одягу.

Значною специфікою також характеризується дизайн-проекування одягу, що трансформується. Оскільки у сучасному проектуванні одягу модним є мінімалізм, що спирається на формуванні гардероба, який складається з мінімальної кількості багатофункціональних предметів одягу, на підтримку цього напрямку спрямовані зусилля багатьох дизайнерських шкіл [8, с. 50]. При цьому значні можливості присутні у використанні предметів одягу, які змінюють вид та форму, елементів, що від'єднуються та приєднуються, а також нетрадиційних модних доповнень і різних аксесуарів.

Сучасні модні дизайнери, ґрунтуючись на прийомах, методах і принципах проектування одягу, що трансформується, запропонували оригінальну відповідь економічній кризі, що змусила покупців заощаджувати на одязі. Зокрема, популярними є «багатофункціональні» моделі, які можна перетворити, наприклад, із пальто — у жакет, а із плаття — у спідницю. Крім того, подібний підхід при дизайн-проекуванні може бути використаний у ході створення шкільного одягу з огляду на активне фізіологічне зростання школяра й необхідність різного комплектування його гардеробу [8, с. 53].

Для ефективного використання при проектуванні моделей і конструкцій, а також при комплектуванні раціонального гардероба дитячого / шкільного та іншого одягу сучасними дизайнерами систематизуються різні конструктивні рішення. Загалом слід відзначити, що вироби багатофункціонального призначення, які трансформуються, наразі відносяться до модного сучасного одягу підвищеного попиту. Різні багатофункціональні предмети одягу, перетворення яких відбуваються з мінімальною витратою часу, здатні задовольнити запити сучасної людини, що живе активним динамічним життям, а крім того, дозволяють заощаджувати ресурси, що надзвичайно актуально з погляду екологічних проблем, що стоять перед суспільством.

Звертаючись саме до українського дизайн-проекування одягу та його перспективних аспектів, слід відзначити, що наразі відбувається переосмислення засад вітчизняного дизайну, в якому функції одягу розуміються вже значно ширше, ніж просте задоволення утилітарних потреб людини і технічних

можливостей часу. Новітня теорія дизайн-проектування одягу формує безліч уявлень щодо його особливостей та суті, причому ці погляди діаметральні. Прихильники «rapenugyize» звеличують дизайн за вклад в поліпшення якості життя, красу модерних технічних форм, графічних та кольорних рішень сучасного одягу, заснованих на використанні новітніх технологій. В цьому ракурсі можемо відзначити неухильні кроки українського дизайн-проектування одягу в міжнародне середовище, піднесення краси національних самобутніх традицій в сучасних речах. Яскравим прикладом стала перемога вишиванки на міжнародній арені дизайнерського одягу, відмічена світовою пресою, зокрема «The New York Times» та «Vogue», як «всесвітній тренд» [22].

Водночас ряд експертів критикують вітчизняний дизайн за агресивно нав'язливу рекламу, поширення примітивного декоративізму та штучне подорожчання вартості одягу за рахунок нав'язування споживачам непотрібних супутніх функцій і деталей обробки. Не зважаючи на світову тенденцію відмови від агресивного дизайну на користь «native advertising», в українському дизайні «aggressive advertising» ще користуються попитом.

Важливим у контексті перспектив дизайн-проектування одягу є удосконалення освіти дизайнерів. З огляду на вказане нової важливості у професії дизайнера набувають природничі та гуманітарні дисципліни (філософія, культурологія, соціологія, екологія, психологія тощо), які здатні поліпшити компетенції майбутніх фахівців. Отже, існує потреба реформаційної корекції системи дизайн-освіти у сфері проектування одягу з метою вдосконалювання якості підготовки спеціалістів у даній сфері. Освіта «майбутнього» у сфері дизайн-проектування одягу має орієнтуватись на такі принципи:

- «випереджальний вплив» на формування потреб суспільства в дизайні, як необхідна умова вдосконалювання освітніх програм, запитаності та успішній професійній адаптації випускників;

- безперервність освіти як найважливіший фактор розвитку проектної культури суспільства, формування широкого спектру дизайнерських кваліфікацій різного рівня та оперативного реагування на зміну потреб соціуму в дизайнерських послугах;

- ефективне партнерство дизайн-освіти з іншими постачальниками освітніх послуг, власниками сучас-

них технологій та кінцевих споживачів її «продукту» (суспільство, бізнес, влада) як основа високої якості професійної підготовки фахівців сфери дизайну;

- розширення професійних компетенцій випускників, спрямоване на посилення економічної та технологічної підготовки дизайнерів, як умова вбудовування дизайну в ринкову економіку сучасного суспільства;

- актуалізація креативного потенціалу для підвищення якості дизайн-освіти та більш ефективного вбудовування дизайну в економічні й соціокультурні процеси, самовизначення й розвитку корпоративної культури **дизайнерів сучасного одягу**.

Виходячи із аналізу наявних матеріалів автор дійшов таких висновків:

- Термін «проектування» відносно одягу може трактуватися як специфічна діяльність, результатом якої є науково-теоретично та практично обґрунтоване створення колекцій одягу. Вивчення дизайну проектування (чи дизайн-проектування) одягу передбачає дослідження технологічних особливостей реалізації форми в матеріалі. Дизайн-проект проявляється, насамперед, через форму одягу та його структуру, що, у свою чергу, виступає концептом, через яку реалізовується певна творча ідея;

- Наявний ряд векторів удосконалення дизайну проектування одягу, серед яких, зокрема, можна вказати: реалізація естетичної концепції постмодернізму (що передбачає еkleктичність стилів, сполучення класичного з авангардним, елітарного з масовим, мозаїчність, пародію, а також поліцентризм), підвищення уваги до етнічності та звернення до екологічних тематик і футуристичного технологізму. Перспективні аспекти проектування одягу пов'язані із сучасними технологіями та інноваціями, у т. ч. в матеріалах одягу. Вельми популярними на Заході стає сполучення зазначених напрямів, наприклад етнічності й екологічності у дизайні одягу;

- У сучасному дизайн-проектуванні модним є мінімалізм, що спирається на формуванні гардероба, який складається з мінімальної кількості багатofункціональних предметів одягу. Популярним серед дизайнерів стає одяг, що трансформується, який представляє собою рухому матеріальну структуру (конструкторську й естетичну), що дозволяє їй перетворюватися у різні види виробів або суттєво змінювати властивості даних виробів;

• Важливим у контексті перспектив дизайн-проекування одягу є удосконалення освіти дизайнерів. Є потреба реформаційної корекції системи дизайн-освіти у сфері проектування одягу з метою вдосконалення якості підготовки спеціалістів у даній сфері. Зокрема, необхідною є безперервність освіти як найважливіший фактор розвитку проектної культури суспільства, формування широкого спектру дизайнерських кваліфікацій різного рівня та оперативного реагування на зміну потреб соціуму в дизайнерських послугах, зокрема у сегменті проектування одягу.

Серед **перспективних напрямів дослідження** є компаративний аналіз перспективних технологій удосконалення дизайну проектування одягу в Україні та інших державах світу. Крім того, продуктивним могло б стати порівняння різних національних шкіл дизайну проектування одягу, наприклад у Східній та Західній Європі. Також потребує подальшого вивчення таке питання як використання естетичних канонів і стилів сучасного мистецтва у дизайні одягу.

1. Агапова Т.П. Комбінаторні засоби формування одягу / Т.П. Агапова, А.В. Шопіна. — Харків. нац. пед. ун-т ім. Г.С. Сковороди. — Харків : Колегіум, 2013. — 147 с.
2. Гардабхадзе І.А. Дизайн-проекування. Сучасний одяг: науковий підхід до вирішення проблем дизайну / І.А. Гардабхадзе. — Київ : Изд. дом Винниченка, 2013. — 275 с.
3. Єжова О.В. Конструювання одягу / О.В. Єжова ; Кіровоград. держ. пед. ун-т ім. Володимира Винниченка. — Кіровоград : Лисенко В.Ф. (вид.), 2013. — 171 с.
4. Залкінд В.В. Проекування одягу засобами інформаційних технологій : монографія / В.В. Залкінд ; Укр. інж.-пед. акад. — Харків : Технологічний центр, 2014. — 149 с.
5. Захаркевич О.В. Практикум з комп'ютерного проектування одягу / О.В. Захаркевич, С.Г. Кулешова, О.М. Домбровська. — Хмельницький : ХНУ, 2016. — 311 с.
6. Кісіль М.В. Місце концепції формування в процесі проектування одягу / М.В. Кісіль // Традиції та новаті у вищій архітектурно-художній освіті: Зб. наук. пр. / за заг. ред. Н.Є. Трегуб. — Харків : ХДАДМ, 2009. — № 6. — С. 191—193.
7. Кісіль М.В. Об'ємно-просторове моделювання в практиці дизайнера одягу / М.В. Кісіль // Збірник матеріалів всеукраїнської науково-практичної конференції «Регіональний дизайн і освіта»: Черкаси, 20—21 квітня 2010 р. / М-во освіти і науки ; Черкас. держ. техн. ун-т. — Черкаси : ЧДТУ, 2010. — С. 39—42.
8. Конопальцева Н.М. Конструирование и технология изготовления одежды из различных материалов : в 2 ч. — Ч. 1. Конструирование одежды / Н.М. Конопальцева, П.И. Рогов, Н.А. Крюкова. — Москва : Академия, 2007. — 256 с.
9. Король Н.Я. Народні традиції в моделюванні дитячого одягу в Україні другої половини ХХ — початку ХХІ століття : автореф. дис. ... канд. мистецтвознавства : 17.00.06 / Король Наталія Ярославівна ; Львів. нац. акад. мистецтв. — Львів, 2016. — 20 с.
10. Кудрявцева Н.В. Системи автоматизованого проектування одягу / Н.В. Кудрявцева, О.А. Дітковська. — Хмельницький : Заколотний М.І. (вид.), 2014. — 203 с.
11. Кулешова С.Г. Колір в художньому проектуванні одягу / С.Г. Кулешова ; за ред. д-ра техн. наук, проф. А.Л. Славінської. — Хмельницький : ХНУ, 2016. — 394 с.
12. Лагода О.М. Дизайн одягу в світлі проблем соціального проектування / О.М. Лагода // Вісник Харківської державної академії дизайну і мистецтв. Мистецтвознавство. Архитектура. — 2008. — № 11. — С. 67—72.
13. Малінська А.М. Розробка колекцій одягу / А.М. Малінська, К.Л. Пашкевич, М.Р. Смирнова та ін. — Київ : Профі, 2014. — 140 с.
14. Мощенко А.В. Дослідження формування колекції жіночого одягу на основі біонічних об'єктів червоного моря / А.В. Мощенко, О.В. Колосніченко, А.І. Баранова // Вісник Київського національного університету технологій та дизайну. Серія: Технічні науки. — 2015. — № 4. — С. 220—224.
15. Остапенко Н.В. Розвиток наукових основ дизайн-проекування захисного одягу з використанням принципів трансформації : автореф. дис. ... д-ра техн. наук : 05.18.19 / Остапенко Наталія Валентинівна ; Київ. нац. ун-т технологій та дизайну. — Київ, 2017. — 44 с.
16. Пашкевич К.Л. Теоретичні основи дизайну одягу на засадах тектонічного підходу : автореф. дис. ... д-ра техн. наук : 05.01.03 / Пашкевич Калина Лівіанівна ; Київ. нац. ун-т буд-ва і архітектури. — Київ, 2017. — 44 с.
17. Ріпка Г.А. Удосконалення технології виготовлення підсилюючих елементів дитячого одягу : автореф. дис. ... канд. техн. наук : 05.18.19 / Ріпка Галина Анатоліївна ; Київ. нац. ун-т технологій та дизайну. — Київ, 2016. — 23 с.
18. Рэнд П. Дизайн: форма и хаос : монографія / П. Рэнд. — Москва, 2013. — 244 с.
19. Саприкіна Л.В. Формування професійної компетентності майбутніх дизайнерів одягу у процесі вивчення фахових дисциплін : автореф. дис. ... канд. пед. наук : 13.00.04 / Саприкіна Лілія Вікторівна ; Кременчуд. нац. ун-т ім. Михайла Остроградського. — Кременчук, 2016. — 20 с.
20. Славінська А.Л. Практикум з проектування і конструктивного моделювання одягу / А.Л. Славінська. —

- Ч. 1: Проектування та технічне моделювання базових конструкцій одягу. — 2016. — 267 с.
21. Rissanen T. Zero-waste fashion design: a study at the intersection of cloth, fashion design and pattern cutting / T. Rissanen. — Sydney : University of Technology, 2013. — 313 p.
 22. Вишиванка названа трендом літа за версією The New York Times / HROMADSKЕ. — 11.06.2016. — [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://hromadske.ua>.
 23. У Львові відсьогодні триватиме виставка «Переосмислення: вчимося у природи» / DailyLviv.com. Щоденний Львів. — [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://dailylviv.com>.
 24. Reduce, Reuse, Recycle «Recycling Guide» [Electronic Reverse]. — Access mode: www.recycling-guide.org.uk/trr.html.

Alla Osadcha

IMPROVEMENT OF GARMENT DESIGNING

In article the analysis of the separate perspective directions of improvement of design of clothes in the world and in Ukraine is carried out. Some features of development of modern design of clothes are outlined. The main directions in design of clothes are specified. Connection of design of clothes with its design is proved. It is noted that in the most general form improvement of design of clothes is connected with style of a postmodernism. It is specified that the important directions of improvement of design of clothes is use of ethnic, ecological and futuristic sub-

jects in design. Features of design of the transformed clothes are considered. The principles by which education of experts in the sphere of design of clothes has to be guided are offered.

Keywords: design, clothes, form, art, postmodernism, what design, ethnicity, modeling, designing, collections, technologies, innovations, transformations, accessories, improvement.

Alla Osadcha

УСОВЕРШЕНСТВОВАНИЕ ДИЗАЙН-ПРОЕКТИРОВАНИЕ ОДЕЖДЫ

Анализируются отдельные перспективные направления усовершенствования дизайн-проектирования одежды в Украине и в мире. Очерчены некоторые особенности развития современного дизайна одежды. Указаны основные направления в дизайне одежды. Обоснована связь дизайна одежды с ее проектированием. Отмечено, что в наиболее общей форме усовершенствование дизайн-проектирования одежды связано со стилем постмодернизма. Указано, что важными направлениями усовершенствования дизайна одежды является использование этнической, экологической и футуристической тематик в проектировании. Рассмотрены особенности дизайн-проектирования трансформирующейся одежды. Предложены принципы, на которые должно ориентироваться образование специалистов в сфере дизайн-проектирования одежды.

Ключевые слова: дизайн, дизайн-проектирование, одежда, форма, искусство, постмодернизм, эко-дизайн, этничность, моделирование, конструирование, коллекции, технологии, инновации, трансформации, аксессуары, усовершенствование.